

ဟုတ်သားပဲ

မြလေးရဲ့အသက်က ၁၈ အဖေ မုတ်ဆိုးဖိုကြီး ရဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာပိပိပြားပြားနေရရှာသူလေးပါ။ ဦးဘတင်ကလည်း မိတဆိုးသမီးလေးမို့ မျက်စိအောက်ကအပျောက်မခံ၊ မိမိပေးစားမည့်သူကိုသာယူ ရမည်။ ရည်းစားမထားရဟုအမိန့်ထုတ်ထားသည်။ အဖေမတရားဘူးလေ မြလေး လဲ သွေးနဲ့ကိုယ်သား နဲ့ကိုယ်ပဲ။ အဲတော့လည်း သွေးသားရဲ့တောင်းဆိုမှုကိုအဆင်ပြေသလိုပဲဖြေရှင်းရတော့တာပေါ့။ ညအိပ်ချိန် ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ အစိလေးတိုက်မှာနို့ဆီတွေအုံပြီးရင်အိမ်ကကြောင်နက်ကြီးကိုလျှက်ခိုင်းရင်းနဲ့ပဲအ ရည်တွေရွဲနှစ်စေ့ရပါတယ်။ ပြီးတော့ဈေးကလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဝယ်လာတဲ့အလောတော်ခရမ်းသီး ကိုအသွင်းအထုတ်လုပ်ရင်းပြီးမြောက်စေရတော့ပါတယ်။ အဲလိုနဲ့ရက်ပေါင်းများစွာကိုကျော်လွန်စေရင်း တနေမှာတော့ခရမ်းသီးကမလတ်ဆတ်လို့လားမသိ အညှာကျွတ်ပြီးအထဲမှာကျန်ခဲ့ပါလေရောရှင်ရယ် အမျိုးမျိုးကြိုးစားပြီးထုတ်ပေမဲ့မရတော့တဲ့အဆုံးမှာအကြံထုတ်ရပါတော့တယ်။

“အား----အမလေး---- အဖေရေ---အဖေရဲ့---ကယ်ပါအုံး”

“ဟဲ့—ဟဲ့—သမီးမြလေး---ဘာဖြစ်တာတုန်း--အဖေလာပြီ—လာပြီ”

“ညနေတုန်းကခရမ်းသီးနှပ်တွေအစားများပြီးလေအရမ်းအောင့်တယ်အဖေ”

“သမီးရဲ့ဆီးစပ်အပေါ်နားကိုနင်းပေးပါအဖေ--- အား--“

“ဟုတ်ပြီသမီး ဟုတ်ပြီ”

ခရမ်းသီးအဆင်ပြေပြေထွက်သွားအောင်ဒူးနှစ်ဖက်ကိုထောင်ပြီးထမိစကိုမြလေးအသာလေးဟထား လိုက်ပါတယ်။

“တော်တော်သက်သာလာပြီအဖေ--- အဲဒီနေရာနာနာလေးနင်း---ဟုတ်တယ်---ဟုတ်တယ် “ “ဒေါင်”

အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့်အဖေနှင်းလိုက်သဖြင့်ခရမ်းသီးမှာဖြုတ်ကန်ထွက်သွားပြီးသွပ်နှင့်ကာရံထားသော မြလေးရဲ့အခန်းနံရံကိုထိမှန်သောအသံပင်ဖြစ်ပါသည်။

မှောင်ထဲမှာမို့အဖေမမြင်၊ ဒါပေမဲ့အသံကြားရဖက်မှပြုတင်းပေါက်ကိုပြေးဖွင့်ကာဤကဲ့သို့ကျယ်လောင် စွာအော်ဟစ်လိုက်ပါတော့သည်။ မြလေးဖြင့်ရှက်မှရှက်ပါပဲရှင်။

“ငါ့သမီးငါနင်းပေးတာ ဘယ်ကောင်ခဲနဲ့ပေါက်တာလဲကွ”

ပေးပို့သူ **B . D . SOE (TORONTO, CANADA)**